

være forskyldt. Om den uksomhandlede kvalificerende Omstændighed ved en Fanges Befrielse end synes særligt at burde fremhæves som en Omstændighed, der kan bewirke en forhøjet Straf, har man imidlertid dog ikke troet, at det vilde være hensigtsmæssigt at foreskrive, at den i og for sig alene ubetinget skulde medføre en højere Straf, t. Ex. ikke under Strafarbejde, og paa den anden Side saa meget mere at begrænse Straffen for Befrielse af en Fange, hvor Vold ikke er bleven anvendt; Volden kan nemlig være af saa ringe Betydning, og Omstændighederne ibrigt saa formildende, at Strafarbejde i mangt et Tilfælde vilde blive for haard en Straf, og omvendt kunne Omstændighederne ved Befrielse af en Fange være af en saadan Art, uagtet der ikke anvendes Vold imod Bevogterne, t. Ex. hvor et Straffængsel med Vold opbrydes, at der vel kunde være Tvivl til at idømme en strengere Straf end Fængsel. Det første Stykke er derfor affattet saaledes, at der for Befrielsen af en Fange foreskrives Straf af Fængsel eller Forbedringshuusarbejde, med Tilføining, at dette, hvor Vold o. s. v. er anvendt, endog kan stige indtil 4 Aar, hvorved tillige indirecte er betegnet, at Straffen under den modsatte Forudsætning ikke kan stige saa høit. Paa en tilsvarende Maade er Paragraphens 2det Stykke angaaende Befrielsen af en blot paagreben eller anholdt Person affattet, kun at Strafarbejde i dette Tilfælde formentes slet ikke at burde anvendes, naar ikke Vold er anvendt; Straffens Minimum er her sat til Bøder og dens Maximum til 2 Aars Forbedringshuusarbejde. — Til Sammenligning erindres kun om, at den nugældende Id. 11 Marts 1818 foreskriver Strafarbejde fra 2 til 10 Aar for hver den, som ved nogensomhelst foregaaende Handling befordrer nogen i Straffeanstalten hensat Forbryders Undvigelse.

Bemeldte Forordning bestemmer fremdeles Straf af Forbedringshuusarbejde fra 8 Maaneder til 2 Aar for den, som uden foregaaende Aftale vidende huser og hæler en fra en Straffeanstalt undløben Fange. Man har imidlertid meent for denne Forbrydelse, saavel som for at hjælpe en af det Offentlige paa Grund af Forbrydelse Forsøgt paa hans Flugt, i Udkastets

§ 105 at kunne bestemme Straf af Bøder eller Fængsel. Den sidste Straf, eller under formildende Omstændigheder Bøder, er derhos foreslaaet for det dermed beslaegtede Forhold at skjule eller tilintetgjøre en Forbrydelses Spor, naar den forfølges af det Offentlige, eller umiddelbart efter at den er begaaet. Fornemmelig dette Sidste skulde det vel være, der stundom kunde synes at maatte betragtes som en efterfølgende Meddeelagtighed i Forbrydelsen, navnlig forsaavidt den dertil sigtende Virksomhed maatte ansees at være begrundet i eller at vidne om en vis Sympathi for Forbrydelsen. Dette vil dog ingenlunde altid være Tilfældet, og efter hvad ovenfor ved Udkastets Kap. 5 § 54 er udviklet turde det overhovedet ikke være correct at tale om en efterfølgende Meddeelagtighed, hvor der ikke er Spørgsmaal om nogen Virksomhed til yderligere Opnaaelse af den forbryderiske Hensigt eller til Opretholdelse eller Fortsættelse af den ved Forbrydelsen tilbeibragte retsfridige Tilstand; men dette ubeluffer naturligvis ikke, at det deels maa ansees som en for Rets sikkerheden farlig Handling at rydde en Forbrydelses Spor tilside, deels at dette efter Omstændighederne, og da navnlig naar det skeer umiddelbart efter Forbrydelsens Udførelse, virkelig kan vidne om, at den Paagjældende ialfsald ikke nærer nogen stor Afsty for Forbrydelsen. Kommissionen har derfor, som bemærket, fundet Anledning til at foreslaae Straf derfor, endog en noget strengere Straf end den, der er foreslaaet for at skjule Forbryderen. Naar man kun har sat Straf for Tilintetgjørelse af en Forbrydelses Spor — udenfor det Tilfælde, at Forbrydelsen forfølges af det Offentlige —, hvor den finder Sted umiddelbart efterat Forbrydelsen er begaaet, er dette ibrigt ikke alene begrundet paa den Betragtning, at i dette Tilfælde den Paagjældende paa en Maade staaer Forbryderen og hans Gjerning nærmere — stundom ogsaa i sine Tjælfær —, saavel som navnlig derpaa; at en Virksomhed, der gaar ud paa at udlette en Forbrydelses Spor, fornemmelig er farlig, naar den finder Sted strax efter Forbrydelsens Udførelse, da Sporene endnu ere friske og tilstede i større Tylde; men man har ogsaa taget Hensyn til, at det er saare uansæeligt paa anden Maade at trække en Grændse